Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 21. júla 2016*

„Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 76 ods. 2 — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek — Obrazová ochranná známka — Námietka majiteľa skoršej ochrannej známky — Dôkaz o existencii, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky — Zohľadnenie oneskorene predloženého dôkazu odvolacím senátom — Zamietnutie námietky odvolacím senátom“

Vo veci C-597/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 22. decembra 2014,

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: S. Palmero Cabezas a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Xavier Grau Ferrer, s bydliskom v Caldes de Montbui (Španielsko),

žalobca v prvostupňovom konaní,

Juan Cándido Rubio Ferrer,

Alberto Rubio Ferrer,

s bydliskom v Xeracu (Španielsko),

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, S. Rodin (spravodajca) a E. Regan,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. októbra 2015,

* Jazyk konania: španielčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. januára 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) svojím odvolaním navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. októbra 2014, Grau Ferrer/ÚHVT – Rubio Ferrer (Bugui va) (T-543/12, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:911), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 11. októbra 2012 (spojené veci R 274/2011-4 a R 520/2011-4) týkajúce sa námietkového konania medzi pánom Xavierom Grauom Ferrerom na jednej strane a pánmi Juanom Cándidom Rubiom Ferrerom a Albertom Rubiom Ferrerom na druhej strane (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 207/2009

2 Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) bolo kodifikované nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

3 Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 s názvom „Používanie ochranných známok [Európskej únie]“ stanovuje:

„Ak počas obdobia piatich rokov po zápise majiteľ nepoužíval riadne ochrannú známku [Európskej únie] v Únii v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, alebo ak takéto používanie bolo pozastavené nepretržite päť rokov, ochranná známka [Európskej únie] je predmetom sankcií uvedených v tomto nariadení, pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania.

Za používanie v zmysle prvého odseku sa považuje aj:

a) používanie ochrannej známky [Európskej únie] v podobe, ktorá sa líši v prvkoch, ktoré nemenia rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky v podobe, v akej bola zapísaná,

…“

4 Článok 41 ods. 3 tohto nariadenia, ktorý upravuje podávanie námietok proti zápisu ochrannej známky Európskej únie, stanovuje:

„Námietky sa podávajú písomne a musia byť odôvodnené. … V lehote, ktorú stanoví úrad, môže namietateľ predložiť na podporu svojho prípadu skutočnosti, dôkazy a tvrdenia.“

5 Článok 76 ods. 2 uvedeného nariadenia s názvom „Preskúmanie skutočnosti *ex offo*“ znie:

„Úrad nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.“

Vykonávacie nariadenie

6 Pravidlo 15 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 40/94 (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, 2005, s. 4, ďalej len „vykonávacie nariadenie“), s názvom „Oznámenie o námietkach“ stanovuje:

„Oznámenie o námietke obsahuje:

…

b) jednoznačnú identifikáciu staršej známky alebo staršieho práva, voči ktorému/ktorej sa namieta, najmä:
   i) ak sa pri podávaní námietok vychádzalo zo staršej známky podľa článku 8 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia [č. 40/94, ktorého znenie je rovnaké so znením článku 8 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 207/2009] alebo ak sa námietky zakladajú na článku 8 ods. 3 nariadenia [č. 40/94, ktorého znenie je rovnaké so znením článku 8 ods. 3 nariadenia č. 207/2009], uvedenie čísla spisu alebo čísla zápisu staršej známky, údaj o tom, či je staršia známka zapísaná alebo či je prihlásená na zápis, ako aj uvedenie členských štátov, prípadne Beneluxu, v ktorých alebo pre ktoré je staršia známka chránená, alebo prípadne údaj, že ide o ochrannú známku [Európskej únie];

…

e) vyobrazenie staršej známky vo forme, v akej bola zapísaná alebo prihlásená na zápis; ak je staršia známka farebná, jej zobrazenie je farebné;

…“

7 Pravidlo 19 vykonávacieho nariadenia s názvom „Odôvodnenie námietok“ znie:

„1. Úrad poskytne namietajúcej strane príležitosť predložiť fakty, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok, alebo doplniť akékoľvek fakty, dôkazy a argumenty, ktoré už boli predložené podľa pravidla 15 ods. 3 v lehote, ktorú určil a ktorá je najmenej 2 mesiace a začína sa dňom začatia námietkového konania v súlade s pravidlom 18 ods. 1.

2. V lehote uvedenej v odseku 1 namietajúca strana predloží aj dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany svojej staršej známky, ako aj dôkaz svojej oprávnenosti podať námietky. Namietajúca strana predloží najmä tento dôkaz:

a) ak sa námietky zakladajú na ochrannej známke, ktorá nie je ochrannou známkou [Európskej únie], ako dôkaz o jej udelení alebo zapísaní sa predloží:

…
   ii) ak je ochranná známka zapísaná, kópiu príslušného potvrdenia o zápise a podľa potreby posledného potvrdenia o obnovení, v ktorom je uvedené, že lehota ochrany ochrannej značky je dlhšia ako lehota uvedená v odseku 1, a všetky jej predĺženia alebo rovnocenné dokumenty vydané úradom, ktorý ochrannú známku zapísal;

…“

8 Pravidlo 20 ods. 1 tohto nariadenia s názvom „Preskúmanie námietok“ stanovuje:

„Ak až do uplynutia lehoty uvedenej v pravidle 19 ods. 1 namietajúca strana nedokázala existenciu, platnosť a rozsah ochrany svojej staršej ochrannej známky alebo staršieho práva ani svoje oprávnenie podať námietky, námietky sa zamietnu ako neopodstatnené.“

9 Podľa pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku uvedeného nariadenia:

„Ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu oddelenia námietok, výbor [odvolací senát – *neoficiálny preklad*] obmedzí svoje preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo oddelenie námietok v súlade s nariadením a týmito pravidlami, ak komisia [odvolací senát – *neoficiálny preklad*] nezváži, že by sa mali vziať do úvahy ďalšie [alebo doplňujúce – *neoficiálny preklad*] skutočnosti a dôkazy podľa článku 74 ods. 2 nariadenia [č. 40/94, ktorého znenie je rovnaké so znením článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009].“

Okolnosti predchádzajúce sporu:

10 Všeobecný súd zhrnul okolnosti predchádzajúce sporu takto:

„1 Vedľajší účastníci konania, Juan Cándido Rubio Ferrer a Alberto Rubio Ferrer, podali 23. októbra 2008 na [EUIPO] prihlášku obrazovej ochrannej známky Európskej únie podľa nariadenia [č. 40/94, kodifikovaného nariadením č. 207/2009].

2 Prihlasovanou ochrannou známkou bolo nasledujúce obrazové označenie:…

3 Tovary a služby, pre ktoré bol zápis požadovaný, patria do tried 31, 35 a 39 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení…

…

5 [Pán] Grau Ferrer podal 10. augusta 2009… proti zápisu prihlasovanej obrazovej ochrannej známky Európskej únie pre tovary a služby uvedené v bode 3 vyššie námietku podľa článku 41 nariadenia č. 207/2009.

6 Námietka bola založená na týchto skorších obrazových ochranných známkach:

— španielsky zápis obrazového označenia č. 2600724, ktorého prihláška bola podaná 8. júna 2004, a ktorý bol zapísaný 22. novembra 2004 pre všetky tovary zaradené do triedy 31,

…

— zápis obrazového označenia Európskej únie č. 2087534, ktorého prihláška bola podaná 14. februára 2001, a ktorý bol zapísaný 14. júna 2002 pre všetky tovary a služby zaradené do tried:

— trieda 31:…,

— trieda 32:…,

— trieda 39:…

…

8 Námietkové oddelenie námietke 21. decembra 2010 vyhovelo čiastočne. Na jednej strane konštatovalo, že [pán Grau Ferrer] nepredložil v stanovenej lehote dokument dokazujúci zápis skoršej obrazovej španielskej ochrannej známky… Následne zamietlo námietku založenú na skoršej obrazovej španielskej ochrannej známke z dôvodu, že jej existencia a platnosť neboli v stanovenej lehote dostatočne podložené. Na druhej strane vyhovelo námietke založenej na skoršej ochrannej známke Európskej únie… Námietkové oddelenie totiž najprv zastávalo názor, že bol predložený dôkaz o riadnom používaní skoršej ochrannej známky Európskej únie…

9 Na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 podali proti rozhodnutiu námietkového oddelenia odvolanie na EUIPO 10. februára 2011 [pán Grau Ferrer] (R 520/2011-4) a 14. februára 2011 vedľajší účastníci konania [páni Juan Cándido Rubio Ferrer a Alberto Rubio Ferrer] (R 274/2011-4).

10 Rozhodnutím z 11. októbra 2012… štvrtý odvolací senát EUIPO prijal odvolanie vo veci R 274/2011-4 a zamietol odvolanie vo veci R 520/2011-4. Odvolací senát v podstate na jednej strane potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia, podľa ktorého dôkaz o existencii skoršej obrazovej španielskej ochrannej známky nebol predložený. Na druhej strane odvolací senát zastával názor, že predložené dôkazy neboli dostatočné na preukázanie toho, že skoršia ochranná známka Európskej únie bola počas relevantného obdobia predmetom riadneho používania v podobe, v akej bola zapísaná, alebo v podobe, ktorá nezmenila jej rozlišovaciu spôsobilosť, pre niektorý z výrobkov, pre ktoré bola zapísaná. Odvolací senát tak zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia z 21. decembra 2010 a zamietol námietku v celom jej rozsahu.“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. decembra 2012 (vec T-543/12) podal pán Grau Ferrer žalobu na zrušenie sporného rozhodnutia.

12 Na podporu svojej žaloby pán Grau Ferrer uviedol tri žalobné dôvody založené po prvé na porušení článku 75 a článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a pravidla 50 vykonávacieho nariadenia, po druhé riadnom používaní skoršej obrazovej ochrannej známky Európskej únie č. 2087534, zapísanej pánom Grauom Ferrerom 14. júna 2002 (ďalej len „skoršia ochranná známka“), a po tretie pravdepodobnosti zámeny medzi skoršou ochrannou známkou, ako aj skoršou španielskou obrazovou ochrannou známkou na jednej strane a obrazovou ochrannou známkou Európskej únie, o ktorej zápis požiadal pán Rubio Ferrer na druhej strane.

13 Všeobecný súd žalobe o neplatnosť vyhovel a v bode 48 napadnutého rozsudku rozhodol, že odvolací senát EUIPO nevyužil svoju právomoc posúdenia a neodôvodnil svoje rozhodnutie zamietnuť zohľadnenie skoršej španielskej ochrannej známky, a v bodoch 86 a 87 napadnutého rozsudku uviedol, že dokumenty predložené odvolaciemu senátu obsahovali označenie, ktoré sa odlišovalo od skoršej ochrannej známky iba minimálne, takže z nich vyplýva riadne používanie tejto skoršej ochrannej známky.

14 Všeobecný súd rozhodol, že ostatné žalobné dôvody predložené pánom Grauom Ferrerom sú neúčinné alebo nedôvodné.

15 Všeobecný súd následne sporné rozhodnutie zrušil.

Návrhy účastníkov konania

16 EUIPO svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol vo veci samej alebo vrátil vec Všeobecnému súdu a

— zaviazal pána Graua Ferrera na náhradu trov konania.

17 Žiadny z ostatných účastníkov konania nepredložil Súdnemu dvoru svoje vyjadrenie.

O odvolaní

18 Na podporu svojho odvolania predkladá EUIPO tri odvolacie dôvody založené na porušení článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia a článku 15 ods. 1 druhého pododseku písm. a) nariadenia č. 207/2009.

O druhom odvolacom dôvode

19 Vo svojom druhom odvolacom dôvode, ktorý treba preskúmať ako prvý, EUIPO v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 45 až 48 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že odvolací senát disponoval právomocou posúdenia vyplývajúcou z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia a článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 „nezávisle aj od prípadnej dodatočnej povahy“ oneskoreného dôkazu, a následne aj vzhľadom na „nové“ dôkazy.

20 V bode 45 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zdôraznil, že judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa právomoci posúdenia odvolacieho senátu a odôvodnenia zohľadnenia dôkazov predložených oneskorene nerozlišuje medzi novými dôkazmi a dodatočnými spôsobmi dokazovania, a v bode 46 tohto rozsudku následne zamietol tvrdenie, podľa ktorého odvolací senát nebol oprávnený zohľadniť dôkazy predložené pánom Grauom Ferrerom, keďže tieto dôkazy boli nové.

21 Všeobecný súd v bode 48 napadnutého rozsudku v podstate rozhodol, že odvolací senát disponoval právomocou posúdenia a povinnosťou odôvodniť svoje zamietnutie bez toho, aby rozlišoval medzi „novými“ a „dodatočnými“ dôkazmi.

22 EUIPO tvrdí, že táto právomoc posúdenia a táto povinnosť odôvodnenia sa netýkajú nových dôkazov. EUIPO na podporu tohto tvrdenia predkladá rozpory medzi rôznymi jazykovými zneniami rozsudkov z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638); 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639), a z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628). Podľa EUIPO sa námietka na základe článku 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a pravidla 20 ods. 1 vykonávacieho nariadenia zamietne bez toho, aby bola preskúmaná z vecnej stránky, pokiaľ sa pred námietkovým oddelením dostatočne nepreukáže. Následne je nemožné opätovne umožniť podanie námietky odvolaciemu senátu.

23 Pokiaľ ide o znenie pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia, treba poznamenať, že jeho francúzske znenie sa odlišuje od španielskeho, nemeckého a anglického znenia v jednom podstatnom prvku. Zatiaľ čo posledné uvedené znenia stanovujú, že odvolací senát môže vziať do úvahy iba ďalšie alebo doplňujúce skutočnosti a dôkazy, francúzske znenie opisuje tieto skutočnosti a dôkazy ako „nouveaux ou supplémentaires“ (nové alebo dodatočné).

24 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa ustanovenia práva Únie majú vykladať a uplatňovať jednotne na základe verzií vypracovaných vo všetkých jazykoch Únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými zneniami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 15. novembra 2012, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, bod 48, a z 9. apríla 2014, GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, bod 27).

25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ktorý predstavuje právny základ pravidla 50 vykonávacieho nariadenia, stanovuje, že EUIPO nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.

26 Súdny dvor rozhodol, že ak sa nepredložil nijaký dôkaz o používaní dotknutej ochrannej známky v lehote, ktorú stanovil EUIPO, musí tento úrad *ex offo* námietku zamietnuť. Naopak, pokiaľ sa dôkazy predložia v lehote, ktorú stanovil EUIPO, predloženie dodatočných dôkazov ostáva možné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, New Yorker SHK Jeans/ÚHVT, C-621/11 P, EU:C:2013:484, body 28 a 30).

27 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 55 a 57 svojich návrhov, je potrebné použiť rovnaký výklad článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany ochrannej známky, keďže uvedené ustanovenie obsahuje pravidlo s horizontálnou funkciou v systéme uvedeného nariadenia, pretože sa uplatňuje bez ohľadu na povahu predmetného konania. Z toho vyplýva, že pravidlo 50 vykonávacieho nariadenia sa nemôže vykladať tak, že rozširuje právomoci posúdenia odvolacích senátov na nové dôkazy.

28 Treba konštatovať, že Všeobecný súd sa v bodoch 45, 46 a 48 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že odvolací senát nevyužil právomoc posúdenia, ktorú má na účely rozhodnutia, či sa nové dôkazy majú alebo nemajú zohľadniť.

29 Treba však pripomenúť, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že ak odôvodnenia rozsudku Všeobecného súdu vykazujú porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa javí dôvodná z iných právnych dôvodov, musí byť odvolanie zamietnuté (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1994, Finsider/Komisia, C-320/92 P, EU:C:1994:414, bod 37; zo 16. decembra 1999, HSV/E, C-150/98 P, EU:C:1999:616, bod 17, a z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia, C-210/98 P, EU:C:2000:397, bod 58).

30 Tak je to aj v prejednávanej veci. Všeobecný súd totiž neprijal iba dotknutý dôvod, ale odkazoval aj na skutočnosť, že odvolací senát zamietol dotknutý dôkaz bez toho, aby preskúmal, či by mohlo ísť o „doplňujúci“ dôkaz. Odvolací senát pritom tým, že toto preskúmanie nevykonal, skutočne porušil článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ako to Všeobecný súd konštatoval.

31 Za týchto podmienok, keďže ďalšie odvolacie dôvody, ktoré EUIPO predložil na podporu svojho odvolania, nemali takú povahu, aby mohli viesť k neplatnosti napadnutého rozsudku, treba odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

32 V súlade s článkom 137 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľným na základe článku 184 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku sa o trovách konania rozhodne v rozsudku, ktorým sa konanie končí. Keďže žiadny z ďalších účastníkov konania nepredložil Súdnemu dvoru vyjadrenie, treba rozhodnúť, že EUIPO má povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) je povinný znášať svoje vlastné trovy konania.

Podpisy